

Tâm Tình với Đồng Môn... từ một Tiếng Cha...

Minh Phương

<https://pvo369.wordpress.com/2015/08/20/tu-mot-tieng-cha-2/>

Đại Hội QGNT ngày 25/7/2015 đã qua, nhưng dư âm của những tiếng nói cười, lời thơ, tiếng hát vẫn còn vang vọng, nhất là khi xem lại youtube của ngày ĐH... Cùng lúc, BTC đã nhận được khá nhiều lời khen ... Và cá nhân tôi cũng đã cảm nhận được niềm hạnh phúc vô biên, khi lại được trùng phùng, được tay bắt mặt mừng với quý Thầy Cô, với bạn bè đã cách biệt quá lâu, thậm chí có người đã hơn 40 năm rồi mới được gặp lại.

Cha, trong tâm tưởng của đa số ACE QGNT chúng tôi, mãi mãi vẫn là hình bóng muôn đời hào hùng, bất tử trọn vẹn trong niềm kính yêu, thương tiếc vô bờ. Vì vậy, BTC chúng tôi muốn trải rộng tấm lòng Nghĩa tử, bằng cách thực hiện một chương trình văn nghệ, và đặc san với chủ đề có chữ CHA.

Thế nhưng, than ôi, thành tâm mà nói, thật là buồn! Xin chân thành tạ lỗi cùng những anh linh của CHA chúng con, cùng quý Thầy, Cô và quý đồng môn. Kính xin quý vị tha lỗi cho, vì anh chị em BTC chúng tôi đã không thể thực hiện được điều ước mong trình bày thật trọn vẹn những ý nghĩa cao đẹp mà quý Thầy cô, và mọi người đã nao nức, mong ước, gởi gắm, bên những bàn thảo từ mấy tháng liên tiếp cho chủ đề "CHA" trong ngày ĐH!

Thật là đáng tiếc! Sự xuất hiện đột ngột và không đúng lúc của một "bà Mẹ" quá tiếng tăm (đương nhiên không phải là CHA) - bà phu nhân cố TT Nguyễn Văn Thiệu - do một số ít người đã tự ý mời đến dự, rồi sau đó vận động sắp xếp "chen" vào chương trình ĐH, đã làm phai mờ ý nghĩa chủ đề CHA, và gây xáo trộn chương trình đang diễn tiến tốt đẹp.

Ở một góc nhìn nào đó, thiên nghi, về tuổi tác, bà Phu nhân TT quả tình phải được kính trọng, và phải được người thân phục vụ tử tế hơn, cần chọn cho bà cụ một không gian nào đó thích hợp với tình trạng sức khỏe hiện nay của bà hơn. Ví như các người "thân", các cháu con tốt bụng của bà mà có được tấm lòng thương kính bà thật sự, muốn làm một việc chi chi đó cho bà cụ được vui trong tinh thần bất vụ lợi, thì rõ ràng ngày hôm ấy, với hội trường chật hẹp này, với không khí buổi đại hội để vinh danh những **NGƯỜI CHA QGNT** kính yêu, đã hy sinh, đã nằm xuống cho mọi người được tồn sinh này, đã không phải là một lựa chọn khôn ngoan!

Bài diễn văn của bà có phần kể lại rằng cố TT NVT, trước 1975, bảo bà phải lo cho cô nhi quả phụ tử sĩ * (video phần 1, khoảng 24:30 phút) . Nhìn những đứa trẻ mồ côi năm nào vẫn còn tưởng nhớ đến CHA mình trong ĐH, tội nghiệp, hẳn bà đã buồn tủi lắm khi hồi tưởng, mà không làm được điều phu quân bà căn dặn, trong hơn 40 năm qua. Nhưng cho dù ai nói chi thì nói, chúng tôi vẫn luôn kính trọng Bà như bao bà mẹ khác, và trong thâm tâm không muốn thấy tuổi già của bà bị bất cứ ai lợi dụng quá đáng.

Chưa nói tới tâm địa gian ác xấu xa của bọn Việt gian tay sai, của bọn VC nằm vùng, ngày đêm luôn rình mò soi mói để khai thác những sơ hở của các tổ chức hội đoàn, trong đó có gđ QGNT của chúng tôi, coi như là một cây đing nhọn, lúc nào cũng sẵn sàng tiếp nối sự nghiệp cha anh tực trên con đường đấu tranh giải trừ CS...

Những điều đáng tiếc xảy ra vì sự hiện diện của phu nhân cố TT Nguyễn Văn Thiệu, dù có thể được nhiều người xem là "rất nhỏ", nhưng nếu không ai lên tiếng nói, e rằng chúng tôi sẽ tiếp tục dẫm lên theo vết xe đã trượt bánh, ngã đổ, sẽ tạo cho những bọn cầm quyền bán nước gian tham bên VN, đang còn muốn duy trì cái xã hội đang bị băng hoại đến tận cùng ở VN có cơ hội bươi móc, dè bĩu, chia rẽ chúng tôi, những QGNT, hậu duệ của những người lính VNCH đã đổ máu hy sinh cho màu cờ tự do dân chủ.

Hồi tưởng lại, hơn 40 năm trước, trong cương vị đệ nhất phu nhân, bà Thiệu đã làm những việc phải làm cho QGNT, những đứa trẻ đã mất mát, thiệt thòi nhiều trong chiến tranh vì những hy sinh của Cha mình . Vì cá nhân bà là một người hiền hoà, thân thiện, vui vẻ, dễ dãi, tôi không thể không mang lòng mến mộ. Tiếc thay, và tôi thực sự thấy tội nghiệp cho bà, đã có những hội đoàn, giới truyền thông lợi dụng tên tuổi của bà trong lễ truy điệu cố TT NVT cách đây không lâu.

Thật sự, việc bà đến là một điều KHÔNG CÓ TRONG CHƯƠNG TRÌNH CỦA đại hội. Khi chỉ còn khoảng một tháng trước ĐH, BTC mới được nghe phong phanh, rằng “có thể” sẽ có phu nhân cố TT Nguyễn văn Thiệu đến tham dự ĐH với chúng tôi, qua một QGNT - người tình cờ nghe tiếng và đã xin đến diện kiến, thỉnh mời bà trước đó, và vì vậy không có sự bàn tính, hay quan trọng hoá sự việc này. Lúc mới nghe, tôi hơi ngạc nhiên, vì bà Thiệu, cũng như rất nhiều người trong giới lãnh đạo cao cấp nhất của VNCH, đã từ lâu không ra mặt hay tham dự các sinh hoạt của bất cứ hội đoàn nào sau 1975. Điều này cũng dễ hiểu vì nếu có chút lòng tự trọng, và chưa “chết theo thành” trong biến cố 30/4/1975, họ sẽ nhớ câu: “*quốc gia hưng vong, thất phu hữu trách*”, nên không còn có thể ngẩng mặt hiên ngang, đứng ra tuyên bố, tuyên dương, hô hào này nọ.

Ngày xưa, với QGNT, bà Thiệu cũng chỉ được một số ACE QGNT biết đến trong buổi lễ khánh thành thư viện QGNT, và những buổi lễ phát phần thưởng cuối năm, vì chính thể VNCH thời đó có trích ngân quỹ quốc gia để lo cho con em tử sĩ và TPB, và vì vậy, bà có danh nghĩa là “Mẹ đỡ đầu” của học sinh trường QGNT. Hôm ĐH, nghe một số QGNT gọi bà bằng Má, mẹ, mắng, v...v... tôi cũng hơi ngạc nhiên và chợt nhớ đến những năm được lãnh giải danh dự toàn trường ở THQGNT. Lần đầu là hè 1973 khi tôi dự buổi tiệc khoản đãi của hai ông bà TT ở Dinh Độc Lập, sau khi học xong lớp 7, bà hỏi - chắc chắn chỉ là hỏi chơi cho vui thôi - rằng tôi có muốn làm con bà không,. Trong đầu óc ngây thơ của tôi bấy giờ, nếu tôi gọi bà bằng Má, chắc Má tôi sẽ buồn lắm. Nhất là khi Má tôi thương con, lo lắng cho tụi tôi trăm bề, tần tảo, trong bao nhiêu vất vả, khó nhọc ... nên câu trả lời ngay lập tức, thẳng như ruột ngựa của tôi là “dạ không”. Và khi lớn khôn hơn, khi hiểu thêm được tình Mẹ cao vời, với những hy sinh bao la trời biển của Má, trọn đời tôi không trả được, tôi càng không thể gọi ai khác bằng tiếng Má thiêng liêng ngút trời ấy, dù trong trí nhớ của tôi và ngay cả bây giờ, thì bà Thiệu rất vui vẻ, đôn hậu, hiền hòa, dễ chịu...

Sau bao dâu bể tan hoang, bao mơ ước cho quê hương yêu dấu đành chôn sâu sau biến cố 1975, giờ thì làm sao tôi có thể nhắm đi một con mắt, quên đi những gì đã được phơi bày quá rõ ràng trong lịch sử VN cận đại.... Dù cố TT NVT có thể bảo rằng Nam VN bị Mỹ bỏ rơi, Mỹ trở mặt, v.v...nên cũng phải lưu vong, nhưng ông và gia đình có phải chịu những thiệt thòi, mất mát thê thảm như cả nước, toàn dân phải chịu bao năm nay không?

Chúng tôi đã mất cha trong chiến tranh, mất quê hương trong kiếp ly hương biệt xứ, mất người thân trên đường vượt biển, mất cả tiếng nói trong những sinh hoạt thường ngày, và nhất là mất quyền công dân chân chính, không còn có thể thực sự, trực tiếp đối thay toàn diện những băng hoại, và ngăn chặn sự bán nước cầu vinh của những kẻ cầm quyền hiện tại ... Thế nhưng, đa số chúng tôi, con những người lính VNCH đã hy sinh thân xác năm nào, vẫn canh cánh hướng về quê xưa, cố tìm những giải pháp hữu hiệu nhất, với niềm mơ ước chung là VN sẽ vươn mình trở dậy, hồi sinh trong nhân bản, tự do, sau những đổ nát tinh thần, những băng hoại tận cùng vì XHCN ... **Còn những người lãnh đạo cao cấp nhất của miền Nam VN và con cái họ ở đâu? đã và đang làm gì? Đã góp tay ra sao với cộng đồng người Việt tỵ nạn CS, chống cộng, trong cũng như ngoài nước, hơn 40 năm qua?**

Cho nên, có lẽ chính bà phu nhân cố TT NVT cũng không muốn, hay không đoán trước được những việc đã xảy ra ở ĐH, nhưng sự hiện diện đột ngột của bà, rất dễ hiểu, đã **làm mất đi không ít sự trang nghiêm, trang trọng của chủ đề CHA trong ngày đại hội**. Đại hội đã không được bắt đầu sớm như đã định vì **bà đến trễ**, cùng một số vướng vấp trở ngại chương trình khi bà lên sân khấu, “lì xì” cho chúng tôi bài diễn văn...** (video phần 1, khoảng 27:09 phút) hay trong khi phần văn nghệ chủ đề “Lính” còn đang tiếp tục thì có người lại dẫn bà đi “chào bàn” như cô dâu trong ngày cưới.

Tuy đã cố gắng bình tâm, tự an ủi rằng đây cũng là một bài học đáng cho tôi ghi nhớ, rằng không phải ai cũng trân trọng, mang ơn và yêu kính Cha Mẹ, Thầy Cô với nồng độ, cùng cách biểu hiện như nhau, dù cùng học một trường, chung một lớp, cùng một thầy, nhưng tôi vẫn xin thổ lộ những tâm tình rất thực trong bài viết này vì những lý do sau:

1/ Một số ACE QGNT chúng tôi, dẫu có thể chỉ là thiểu số, đã có sự e ngại, quan tâm chính đáng sau ĐH, đã phải lắc đầu, thốt lên ngao ngán: “*Chúng ta đã thất bại trong chủ đề “CHA” năm nay!*” ĐH được nhiều người tham dự khen không tiếc lời là vui, thành công mỹ mãn, nhưng chúng tôi vẫn sẽ rút kinh nghiệm, **để bè lũ Việt gian, những kẻ can tâm làm bồi bút cho CSVN không bao giờ có thể có cơ hội đem chúng tôi ra làm cái bia để chúng lao nhao xuyên tạc và có cơ để rêu rao rằng tất cả chúng tôi chỉ bám vào hư danh,**

xem nhẹ nghĩa tình, trong ngày ĐH “CHA”, làm tủi hổ cho vong linh những người đã ngã xuống cho tự do trước 1975.

Với hết lòng trân trọng quý đồng môn cùng hoàn cảnh mất mát, cút côi, và theo thiển nghĩ cá nhân, thì chúng tôi, những QGNT, **chưa bao giờ, và sẽ không bao giờ, có quyền xem nhẹ màu cờ vàng**, biểu tượng cho chính nghĩa tự do của một xã hội tuy không hoàn hảo, nhưng vẫn đầy nhân bản mà cha và mẹ chúng tôi đã hy sinh, mất mát tận cùng, cho chúng tôi thừa hưởng, trước 1975. Chúng tôi chưa bao giờ, và **sẽ không bao giờ, có quyền nhắm mắt đưa chân chạy theo những hư danh phù phiếm mà quên rằng nợ nước chúng tôi chưa trả xong**. Và dù có “thành đạt” đến đâu, sau hơn 40 năm mất nước, cũng sẽ rất khó để chúng tôi tự mãn, khoe rằng mình đã trả nợ nước, báo hiếu với Cha Mẹ, trả ơn Thầy Cô, những người đã thực sự nuôi nấng, dạy dỗ cho chúng tôi thành nhân, đủ kiến thức để có được những mảnh bằng, danh lợi ngày nay trong những xã hội khác nhau trên thế giới.

2/ Trên hết, chúng tôi mong thế hệ tương lai, những hậu duệ của QGNT, những người trẻ trong và ngoài nước hiểu rằng: chúng tôi không “làm dáng”, biểu diễn, đóng tuồng với phần nghi lễ tưởng niệm CHA chúng tôi, trong khung cảnh trang nghiêm, với những vòng hoa vinh danh CHA, cùng cờ xí, quân xa, quân phục v...v.... **Rằng những người con của QLVNCH, không bao giờ quên những giá trị tinh thần thừa hưởng từ những hy sinh, những bài học quý giá trong đời từ CHA và Mẹ chúng tôi**. Chúng tôi đã và đang rất tình tảo, hành động đi đôi với lời nói, khi **giơ tay kính chào lá cờ vàng thân yêu hay khi cất tiếng ca vang, với những rung động thiết tha chân thành nhất, bài quốc ca hùng hồn năm nào** trong những buổi lễ tưởng niệm Cha anh đã ngã xuống cho chính nghĩa, cho tự do dân tộc....

3/ Chúng tôi cũng hy vọng sẽ luôn mãi có được sự đồng hành, hướng dẫn của Thầy Cô, những chú bác từng phục vụ trong quân đội VNCH, và những người vẫn còn thiết tha với tiền đồ dân tộc, trong việc dựng lại niềm tin với tình người chân chính, tình yêu non nước giống Tiên Rồng, giữ vững di sản tinh thần của người Việt Nam ngàn đời bất khuất.

Nhân đây, chúng tôi cũng xin được vô phép kính gửi đôi lời đến cùng quý vị lãnh đạo VNCH trước 1975:

*Thưa quý vị lãnh đạo của cha anh chúng tôi,
Thưa quý anh chị con cháu của các nhà lãnh đạo của VNCH trước 1975,*

Chúng tôi, những đứa con nghĩa tử mồ côi đã mất anh, mất cha, và có đứa đã mất cả Mẹ trong chiến tranh. Chúng tôi là nạn nhân trực tiếp của giặc nghèo và đã đẩy lùi được giặc nghèo, là kẻ thù của giặc dốt và cũng may mắn đã phần nào thắng được giặc dốt. Chúng tôi không xin quý vị, quý anh chị bất cứ cái gì. Chỉ dám mong mọi người thành tâm tiếp sức cho thế hệ QGNT chúng tôi những yểm trợ tinh thần trong sáng, tiến bộ, và những phương cách đấu tranh khôn ngoan, thực tế và hữu hiệu. Cá nhân tôi, M.Phượng, xin cúi đầu tạ ơn và cũng xin lỗi quý vị nếu có điều chi không phải đã xuất hiện trong bài viết này.

May thay, sau khi một số quý Thầy Cô đã ra về sớm, chúng tôi cũng còn có được niềm an ủi lớn lao từ các ACE QGNT đã nán ở lại cho đến cùng với chúng tôi, và đã thăm hỏi, chuyện trò với quý thầy Cô, và các bà Mẹ, thể hiện niềm thương quý Cô Thầy, kính yêu Cha Mẹ, không suy suyễn

- Xin chân thành, trân trọng cảm ơn quý Mẹ QGNT và quý Thầy Cô đã ưu ái đến với chúng con dù đã sức cạn hơi mòn, chân run, mắt kém.
- Xin cảm ơn Cô Phụng đã ban cho chúng con một bài diễn văn chan hoà tình thương mến bao la, sâu sắc, làm rơi lệ bao người....
- Xin cảm ơn tất cả ACE QGNT xa gần, đã dành thì giờ quý báu, đến với nhau trong những ngày ĐH vừa qua, cùng nhau thể hiện lòng thương nhớ Cha, kính yêu Mẹ ruột của mình, và tri ân Thầy Cô, cùng là san sẻ kỷ niệm buồn vui bên bạn cũ.
- Xin cảm ơn những hy sinh, cố gắng tận cùng, thể hiện tình mến thương tha thiết với gia đình QGNT, cho ĐH năm nay, rất chân thành, vô vụ lợi, của nhiều ACE, có hay không có tên trong BTC.
- Sau hết, xin chân thành cảm ơn tất cả quý Thầy Cô, quý Mẹ, quý ACE, cùng thân hữu đã khoan dung rộng lượng, bỏ qua cho những sơ sót, khiếm khuyết, hoàn toàn ngoài ý muốn, trong ngày ĐH, cũng như những lời bộc bạch trong bài tâm tình này.

*Từ Một Tiếng Cha...núi ngất cao
Tình Cha.. con mất tự hôm nào
Anh linh cha sáng soi đêm tối...
trả nợ non sông... giọt máu đào*

Minh Phượng
Cali, ngày 21 tháng 8, 2015

Mời xem

[Đại Hội Quốc Gia Nghĩa Tử 2015 Part 1](#)

[Đại Hội Quốc Gia Nghĩa Tử 2015 Part 2](#)